

Nagy Zita

Sorok haiku szótagban

Bőven elég

sátán két lába
közt úsztunk át boldog por-
celán cimborák

kérdezted kicsit
halni, elrepedni csak
időleges-e

vagy végtelenné
válunk a feloldozás
nélküli rozsdás

bűnök ritmusán
csönddé halványulunk mi-
előtt élhetnénk

záporosők zöld
fátyolfényének tükör-
képeként milyen

parancsra, milyen
érdekre, milyen öszteg-
re mondunk nemet

hátra mennyit hagy
a láthatatlan lelki-
ismeret sivár

igenje üres
ereszek csöpögését
hallani szívem-

be szorított holt
pillanat párás álma
ágy alatt maradt

meleg nevetés
mosoly-szín-illat emlék,
ennyi semmi több
marad
maradok
maradj

Élő hagyatéék

többé, mely beszél
hangom nem enyém pusztán
megfelel hazug-

nak, álszentnek vér-
es vigyorral ugatunk
éjszaka balkon

alatt víg kacaj
ottfelejtett árnyékom
átléphető-e

valamely szélén
apai örökség öl-
ébe öltöttem

ölelésem öl-
te nem enyém, le közös
sírhelybe fekszem

hangyát véletlen
se taposs agyon szabály
a temetésen

hogy az életnek
értelme legyen vagy épp
ellenkezőleg

hangyányit vigyázz
minden lopott lépésem
kopogásában

szétszóródik az
utolsó suttogás és
első kiáltás

csevegő magány
időzik bennem apám
rest ígérete

vad tréfa végleg
feled ki addig emlé-
kezni sem akart

Kontóra

Pamplona ében
bikáinak tűzvörös
tekintetében

fekete remény
vajszín felirat vállad
helye pólódon

kulcscont képzelet
keserűn siklik sérült
relikviákon

jobb nem tűnődni
meddig tartanak távol-
létek sötétben

is árnyat vetek
a múlthoz közelebb szép
fény lebeg messze

falaink metszet-
én sarkon fordulnak az
istenek semmi

mást, illatokat
őrzök, pólódba égett
érintés csúszik

ki markomból mint
utolsó lélegzet mint
egyetlen sorsunk

már rég legyártva,
merre lamentálunk ha
átvettük ki nem

fizettük múltó
halhatatlanságunk most
éppen törlesztjük

